

تضمین اروپا به تروریست‌ها

صفحه ۵

فینال لیگ قهرمانان آسیا
امروز بین پرسپولیس و کاشیما آنتلرز
در ورزشگاه آزادی برگزار می‌شود

در انتظار یک شگفتی

صفحه ۱۴

تیتراژ امروز

انتخابات میان‌دوره‌ای چهارم نوامبر
ادعای بیروزی ترامپ، باخنی دیگر برای آمریکا

فراخ‌تر شدن شکاف یانگی‌ها

صفحه ۱۵

در شب خونبار «ناوزند اوکز» در آستانه
روز «کهنه‌سرباز» ۱۲ تن قتل عام شدند

یک کهنه‌سرباز آمریکایی عامل کشتار کالیفرنیا

صفحه ۱۵

یک روزنامه‌نگار منتقد دیگر عربستانی
این بار در زندان به قتل رسید

قتل الجاسر پس از حل شدن معمای جسد خاشقجی

صفحه ۱۵

نگاهی به زندگی سیاسی و اجتماعی
غلامرضا تختی

از زورگویی‌های پهلوی خاطرات تلخی داریم

صفحات ۱۱ و ۱۲

وطن‌ز

برنامه‌های احتمالی عباس آخوندی در تهران!

حسن رضایی

عباس آخوندی از قرار معلوم پاشنه‌ها را
برای رفتن به شهرداری تهران ورکشیده است.
ما حتما با ورود آخوندی به ساختمان بهشت،
شاهد تحول اساسی در نحوه مدیریت‌ها خواهیم
بود. واکنش آخوندی به رویدادهای شهر تهران
در آینده نزدیک احتمالا اینگونه خواهد بود:

- افزایش مگس‌های سفید در تهران؛ عدم
تکمیل به منطق آزادسازی قیمت‌ها، مگس‌ها
را به طمع یافتن غذای رایگان به تهران کشانده
است؛ اما آزادسازی قیمت مواد خوراکی را برای
کاهش طول عمر مگس‌ها در شهرداری مصوب
کرده‌ایم و قاطعانه دنبال خواهیم کرد؛ خروج
آمریکا از برجام، برنامه‌های ما را برای مقابله با
مگس‌ها مختل کرد!

- ترافیک سنگین در تهران: برای حل این
معضل پیگیر خرید هواپیمای توشهری از طریق
فاینانس خارجی هستیم. متروسازی تفکری
کمونستی و ضدتوسعه بود که مدیریت قبلی
دنبال می‌کرد. این متروها هم با هزینه رایگان
در اختیار مردم قرار گرفته است و آنها را پرو
کرده است لذا آزادسازی قیمت مترو در دستور
کار است!

- کسری بودجه شهرداری: حجم عظیم
نقدینگی ایجاد شده در طرح مزخرف مسکن مهر،
باید به سمت شهرداری تهران هدایت می‌شد. از
دولت می‌خواهم نقدینگی «مسکن اجتماعی»
خودمان را حداقل به سمت لوازانات و حومه
هدایت کند تا لاق در این منطقه کمبود بودجه
مرتفع شود!

- آلودگی بیش از حد هوای تهران: شهرداری
طرح مالیات بر آسمان شهر را اجرا می‌کند.
خوابیدن مردم در پشت بام‌ها نباید مجانی باشد.
اخذ مالیات هوایی از کفترها به عنوان قشری
که سال‌ها به صورت رایگان از هوای شهر استفاده
کرده‌اند، بخش دیگر برنامه شهرداری در همین
زمینه است. در مجموع، ما باید تمهیداتی اتخاذ
کنیم تا هوا خودبه‌خود بیمه شود!

- فوت ۲ کارتن‌خواب از سرما: بیمه
کارتن‌خواب‌ها در دستور کار شهرداری نیست قیلا
هم گفت‌ام آزادسازی قیمت کارتن بهترین راه‌حل
این معضل است، اینها اگر کارتن نداشته باشند،
زودتر می‌میرند و هزینه‌ها پایین می‌آید؛ شهرداری
وظیفه‌ای در قبال آسیب‌های اجتماعی ندارد و...

ادامه در صفحه ۱۲

بن سلمان:

ماجرای خاشقجی اصلاحات را به خطر انداخته

صفحه ۲

ولیعهد سعودی: قتل خاشقجی
نباید جهان را از ایران غافل کند

فرضیه ارتباط قتل خاشقجی با
افشای پشت پرده تلویزیون سعودی
ایران اینتر نشنال

ردپای بن سلمان در بی‌بی‌سی

دینار - ریال؛ نسبت‌سنجی ارزش پول ملی و وضعیت اقتصاد

امید رامز

افزایش نقدینگی و کاهش ارزش پول ملی است.
از سال ۱۳۷۸ و اجرای برنامه سوم توسعه که تیم
اقتصادی دولت روحانی نقش تعیین‌کننده‌ای در
تدوین و اجرای آن داشته‌اند، بانک‌های خصوصی
نقش به مراتب فعال‌تری در اقتصاد کشور ایفا کردند
و نظام اقتصادی کشور با بی‌سابقه‌ترین سطوح
تجربه‌شده در رشد نقدینگی همراه با تخریب کیفیت
نقدینگی روبه‌رو است. این نکته‌ای است که اخیرا
به ترتیب ۶۶۱۲ و ۷۱۸۸ سال (رتبه ۱۲۱) است. این
آمارها بخوبی وضعیت بهتر زیرساخت‌های علمی،
تجهیزاتی و ساختمانی ایران را در بخش بهداشت
و سلامت نسبت به عراق نشان می‌دهد.

ششم - در بخش زیرساخت‌ها نیز به عنوان ۲
نمونه، ایران با داشتن ۲۱۴ هزار کیلومتر جاده و
همچنین توان اسمی تولید برق ۷۳ هزار مگاواتی
(مطابق گزارش سال ۲۰۱۵ CIA)، در مقابل ۵۹
هزار کیلومتر جاده و توان اسمی تولید برق ۲۸ هزار
مگاوات در عراق برتری قابل توجهی دارد.
آنچه بررسی شده فقط بخشی از مهم‌ترین
شاخص‌های اقتصادی و همچنین شاخص‌های
توسعه‌یافتگی است که به خوبی نشان می‌دهد
اقتصاد ایران در کل به مراتب توسعه‌یافته‌تر از اقتصاد
عراق است.

اگرچه نگارنده با ارائه شاخص‌های این مستند،
بیش از آنکه به دنبال «ارائه پاسخ» برای چرایی و
چگونگی کاهش بسیار شدید ارزش ریال در مقابل
دینار باشد، به دنبال «طرح مسأله» است که با وجود
شرایط اقتصادی به مراتب بهتر نسبت به عراق، چرا
ارزش پول ملی به عنوان نمادی از قدرت اقتصادی در
ایران کمتر از مایه‌زای عرقی خود است اما صرفا به
بخشی از مشکلات نظام اقتصادی کشور که زمینه‌ساز
این مسأله شده، اشاره خواهد کرد.

با وجود اینکه راهبرد کاهش ارزش پول ملی به
عنوان ابزاری برای رونق صادرات در کشورها در نظر
گرفته می‌شود - که به عنوان مثال بارز درباره چین
شاهد هستیم - اما اولاً این کاهش کاملا هوشمندانه و
عامدانه انجام می‌شود و ثانیاً هیچگاه به یکباره ارزش
پول ملی برای رونق صادرات به یکباره فی‌المثل تا ۴
برابر تنزل نمی‌یابد (تفاتی که ریال در مقابل دینار،
دلار و سایر ارزها تجربه کرد)، بلکه کاملا کنترل شده
و محدود این راهبرد اتخاذ می‌شود. بنابراین اگرچه
نمی‌توان سهم نقش دولت (های) جمهوری اسلامی
را طی چند سال گذشته در کاهش ارزش پول ملی
نادیده گرفت اما به نظر می‌رسد بخش اعظمی از این
اتفاق ناخواسته و ناشی از اتخاذ سیاست‌های غلط
و در واقع ناکارآمدی دولت‌ها در سیاست‌گذاری
اقتصادی باشد. اگرچه مطابق آمار وضعیت اقتصادی
ایران در حوزه تولید و خدمات و به طور کلی ایجاد
ارزش افزوده نسبتا مناسب است اما آنچه در این
میان قابل تامل است نقش بانک‌ها در خلق پول،
داشت.

مورد به ازای هر ۱۰۰ هزار تولد است. همچنین بر
اساس گزارش سازمان سلامت جهانی (WHO)،
شاخص امید به زندگی در ایران برای مردان و زنان
به ترتیب ۷۴۵ و ۷۶۶ سال (رتبه ۶۲) و در عراق
به ترتیب ۶۶۱۲ و ۷۱۸۸ سال (رتبه ۱۲۱) است. این
آمارها بخوبی وضعیت بهتر زیرساخت‌های علمی،
تجهیزاتی و ساختمانی ایران را در بخش بهداشت
و سلامت نسبت به عراق نشان می‌دهد.

ششم - در بخش زیرساخت‌ها نیز به عنوان ۲
نمونه، ایران با داشتن ۲۱۴ هزار کیلومتر جاده و
همچنین توان اسمی تولید برق ۷۳ هزار مگاواتی
(مطابق گزارش سال ۲۰۱۵ CIA)، در مقابل ۵۹
هزار کیلومتر جاده و توان اسمی تولید برق ۲۸ هزار
مگاوات در عراق برتری قابل توجهی دارد.
آنچه بررسی شده فقط بخشی از مهم‌ترین
شاخص‌های اقتصادی و همچنین شاخص‌های
توسعه‌یافتگی است که به خوبی نشان می‌دهد
اقتصاد ایران در کل به مراتب توسعه‌یافته‌تر از اقتصاد
عراق است.

اگرچه نگارنده با ارائه شاخص‌های این مستند،
بیش از آنکه به دنبال «ارائه پاسخ» برای چرایی و
چگونگی کاهش بسیار شدید ارزش ریال در مقابل
دینار باشد، به دنبال «طرح مسأله» است که با وجود
شرایط اقتصادی به مراتب بهتر نسبت به عراق، چرا
ارزش پول ملی به عنوان نمادی از قدرت اقتصادی در
ایران کمتر از مایه‌زای عرقی خود است اما صرفا به
بخشی از مشکلات نظام اقتصادی کشور که زمینه‌ساز
این مسأله شده، اشاره خواهد کرد.

با وجود اینکه راهبرد کاهش ارزش پول ملی به
عنوان ابزاری برای رونق صادرات در کشورها در نظر
گرفته می‌شود - که به عنوان مثال بارز درباره چین
شاهد هستیم - اما اولاً این کاهش کاملا هوشمندانه و
عامدانه انجام می‌شود و ثانیاً هیچگاه به یکباره ارزش
پول ملی برای رونق صادرات به یکباره فی‌المثل تا ۴
برابر تنزل نمی‌یابد (تفاتی که ریال در مقابل دینار،
دلار و سایر ارزها تجربه کرد)، بلکه کاملا کنترل شده
و محدود این راهبرد اتخاذ می‌شود. بنابراین اگرچه
نمی‌توان سهم نقش دولت (های) جمهوری اسلامی
را طی چند سال گذشته در کاهش ارزش پول ملی
نادیده گرفت اما به نظر می‌رسد بخش اعظمی از این
اتفاق ناخواسته و ناشی از اتخاذ سیاست‌های غلط
و در واقع ناکارآمدی دولت‌ها در سیاست‌گذاری
اقتصادی باشد. اگرچه مطابق آمار وضعیت اقتصادی
ایران در حوزه تولید و خدمات و به طور کلی ایجاد
ارزش افزوده نسبتا مناسب است اما آنچه در این
میان قابل تامل است نقش بانک‌ها در خلق پول،
داشت.

حضور جمعیت ۲/۵ میلیونی
مردم کشورمان در مراسم
ارتعین در کشور عراق علاوه بر مستفیض شدن
از فضای معنوی در این سفر پرخیز و برکت،
موجی از نارضایتی اقتصادی و اجتماعی را نیز
به همراه داشته است؛ نارضایتی‌ای که به سبب
مشاهدات میدانی شرایط اقتصادی کشور عراق
و سطح زندگی مردم این کشور توسط زنان و
مقایسه آن با اوضاع داخلی کشور رقم خورده است.
اگرچه برای مردم ابرغم میل باطنی تا حدودی
قابل پذیرش است که با توجه به شرایط اقتصادی
«ظاهرا» مساعد کشورهای توسعه‌یافته و وضعیت
بهتر این کشورها در شاخص‌های اقتصادی، پول
کم‌ارزش‌تری نسبت به این کشورها داشته باشند
اما آنها همچنان با این سوال روبه‌رو هستند، چرا
کشور عراق به عنوان یک کشور جنگ‌زده که طی
۲ دهه گذشته ۲ جنگ وحشتناک و پر هزینه را
پشت سر گذاشته و بنا به طبیعت جنگ با تخریب
بسیاری از زیرساخت‌های خود مواجه شده است و
به لحاظ شاخص‌های یک زندگی استاندارد نظیر
رفاه عمومی، سلامت و بهداشت، آموزش، راه،
ارتباطات و سایر زیرساخت‌های عمرانی و همچنین
تولید صنعتی و خدمات به مراتب از ایران ضعیف‌تر
است، پول بالارزش‌تری نسبت به ایران دارد؟ نگارنده
علاوه بر مشاهدات میدانی، برای اثبات این ادعا به
بررسی شاخص‌های رایج توسعه اقتصادی که برتری
واضح اقتصاد ایران را نسبت به اقتصاد عراق به اثبات
می‌رساند نیز پرداخته که در ادامه می‌آید.

یکم - با توجه به اینکه پشتوانه همه ارزهای جهان
دلار و طلاست - فارغ از اینکه پشتوانگی دلار که
خود ارزی بدون پشتوانه است چه تبعات منفی‌ای
برای اقتصاد کشورها به دنبال دارد - طبیعتا به میزان
افزایش ذخایر طلا و ارز هر کشوری، قدرت پول ملی
آن کشور نیز تقویت خواهد شد. گزارش World
Fact Book از انس اطلاعات مرکزی ایالات متحده
(CIA) در پایان سال ۲۰۱۷ درباره ذخایر طلا و ارز
کشورها نشان می‌دهد ایران با ۱۳۲/۶ میلیارد دلار
ارزش ذخیره طلا و دلار در حالی در رتبه بیستم
رده‌بندی کشورها ایستاده که ذخایر آن تنها از
عراق با ۴۷۰۲ میلیارد دلار (رتبه ۴۲) بلکه حتی
از کشورهای نظیر ترکیه (رتبه ۲۵)، مالزی (۲۷)،
اسرائیل (رتبه ۲۸)، کانادا (رتبه ۲۹)، دانمارک (رتبه
۳۲)، نروژ (رتبه ۳۵)، استرالیا (رتبه ۳۶) و سوئد (رتبه
۳۷) وضعیت به مراتب بهتری دارد.

دوم - بنا بر گزارش سال ۲۰۱۷ بانک جهانی، تولید
ناخالص داخلی ایران با رقم ۴۳۹ میلیارد دلار در سال
۲۰۱۷ تقریبا ۲/۲ برابر تولید ناخالص داخلی عراق
با ۱۹۷ میلیارد دلار بوده است اما با توجه به اینکه
جمعیت ۲ کشور متفاوت است و ایران با ۸۰ میلیون
نفر بیش از ۲ برابر کشور عراق (با ۳۸ میلیون نفر)

یادداشت امروز

هشدار درباره مقاومت تاکتیکی

مهدی محمدی

یکم - هدف از انتشار یک
فهرست ۷۰۰ نفره درهم و
برهم از افراد تحریمی توسط
آمریکا در شامگاه دوشنبه،
وارد کردن یک شوک به تعادل
روانی جامعه و روندها و شاخص‌های اقتصادی
ایران بود. از بیسین میلیون‌ها ایرانی اما گمان
می‌کنم تعداد کسانی که متن این تحریم‌ها
را خوانند به چند هزار نفر نرسید. اثر روانی
تحریم مدت‌هاست در جامعه ایرانی تخلیه شده
و توان ابزار تحریم برای ایجاد تغییرات واقعی
در شاخص‌های اقتصاد هم حداکثر همین
است که اکنون می‌بینیم. جامعه ایرانی - بر
اساس پژوهش‌های موجود - باور کرده است
مشکلات موجود صرفنظر از اینکه منشأ آن
چیست، راحل داخلی دارد، بنابراین بیش از
آنکه به نمایش‌های سیاسی و رسانه‌ای موجود
بی‌اعتباری مانند ترامپ توجه کند، در پی آن
است که ببیند مسؤولان اجرایی در داخل چه
خواهند کرد.

دوم - مجموعه سیگنال‌هایی که در ۶ ماه
گذشته از سوی آمریکا تولید و به افکار عمومی
ایران تزریق شده، نظیر این جمله کلیشاهی که
«ما در کنار ملت ایران ایستاده‌ایم»، یا اینکه «ما
نظام ایران را تحریم کرده‌ایم نه ملت را»، اعتباری
نزد مردم ایران نیافته است. آمریکا نتوانسته
روایت خود از فشار به ایران را به یک روایت
مشروع نزد مردم تبدیل کند. مردم می‌بینند
این امریکاست که فرزندان آنها را ب مرز یا در
مراسم رژه می‌کشد، اجازه ورود دارو به کشور
نمی‌دهد، صبح و شام ایران را تهدید نظامی
می‌کند، با سعودی که منفورترین کشور تاریخ
نزد ملت ایران است ائتلاف ضدایرانی تشکیل داده

و رئیس اصلی‌ترین متحد آن در خاورمیانه یعنی
اسرائیل، از لزوم «گرسنگی دادن به ملت ایران»
حرف می‌زند. ایده مرکزی دولت ترامپ زمانی که
از برجام خارج شد این بود که بتواند مردم را از
طریق فشار اقتصادی علیه حاکمیت بسیج کند
اما کمتر از ۶ ماه پس از آغاز این بازی، چیزی
که روی دست آمریکا مانده این است که حتی
غرب‌گرایان سوپرحرف‌های ایران هم نمی‌توانند از
آمریکا دفاع کنند. البته ما هنوز در ابتدای یک
راه طولانی هستیم اما این شروع ناآشپانه نشان
می‌دهد کسانی که در آمریکا نشسته‌اند و درباره
ایران تصمیم می‌گیرند، حتی قادر به شناخت
سوءتفاهم‌های خود درباره جامعه ایران هم
نیستند چه رسد به اینکه بر آنها غلبه کنند.

سوم - راز اثر گذاری تحریم‌ها وجود اجماع
بین‌المللی و تفرقه داخلی است. تحریم به عنوان
یک مکانیسم تولید فشار و تغییر دهنده محاسبات،
کار نمی‌کند؛ اگر برای اعمال آن در جهان اجماع
وجود نداشته باشد. وقتی تحریم‌ها اجماع اجرا
نشود و بخشی از جامعه جهانی تحریم را اجرا
کند و بخشی دیگر مقابل آن بایستد، عملا اتفاقی
که می‌افتد این است که تحریم به جای آنکه به
کشور تحریم‌شده فشار بیاورد، تبدیل به ابزاری
برای نفع بردن کشورهایی می‌شود که آن را اجرا
نمی‌کنند، چرا که بخشی از رقیبان آنها - یعنی
کسانی که تحریم‌ها را اجرا می‌کنند - از صحنه
تجارت با کشور تحریم‌شده حذف خواهند شد.
همچنین تحریم کار نمی‌کند اگر در داخل کشور
تحریم‌شده، شکاف و دودستگی رخ ندهد. کارکرد
راهبردی تحریم‌ها اساسا اینگونه شکل می‌گیرد
که بخش‌هایی از جامعه را برانگیزد تا به نظام
برای سازش با تحریم‌کنندگان فشار بیاورند.
حال اگر هیچ بخشی از جامعه (یا نیروهای
سیاسی) چنین انگیزه‌ای نداشته باشد، تحریم‌ها
به ابزار ایجاد همبستگی ملی تبدیل خواهد شد و
نه تنها اثر راهبردی روی تصمیمات نظام سیاسی
تحریم‌شده نمی‌گذارد بلکه بر توان مقاومت آن در
مقابل تحریم‌ها و ایجاد هزینه برای کشورهای
تحریم‌کننده خواهد افزود. درباره تحریم‌های ایران،
استراتژی کاریکاتوری دولت ترامپ همزمان هر
دو شرط اثر گذاری تحریم‌ها را از بین برده است.
اکنون در جامعه جهانی برای اجرای تحریم‌های
ایران اجماع وجود ندارد. آمریکا رهبر جامعه
جهانی برای تحریم‌های ایران نیست بلکه سعی
می‌کند به جهان زور بگوید. البته کسانی حرف
زور را خواهند شنید اما همزمان بخش‌هایی از
اقتصاد جهانی که نفعی در تجارت با آمریکا ندارند،
پشتوانه ریال را به جای دلار به وسیله طلا تقویت
کرد و در ضمن قدرت خرید ریال را نیز تحت کنترل

داشت.
با وجود اینکه راهبرد کاهش ارزش پول ملی به
عنوان ابزاری برای رونق صادرات در کشورها در نظر
گرفته می‌شود - که به عنوان مثال بارز درباره چین
شاهد هستیم - اما اولاً این کاهش کاملا هوشمندانه و
عامدانه انجام می‌شود و ثانیاً هیچگاه به یکباره ارزش
پول ملی برای رونق صادرات به یکباره فی‌المثل تا ۴
برابر تنزل نمی‌یابد (تفاتی که ریال در مقابل دینار،
دلار و سایر ارزها تجربه کرد)، بلکه کاملا کنترل شده
و محدود این راهبرد اتخاذ می‌شود. بنابراین اگرچه
نمی‌توان سهم نقش دولت (های) جمهوری اسلامی
را طی چند سال گذشته در کاهش ارزش پول ملی
نادیده گرفت اما به نظر می‌رسد بخش اعظمی از این
اتفاق ناخواسته و ناشی از اتخاذ سیاست‌های غلط
و در واقع ناکارآمدی دولت‌ها در سیاست‌گذاری
اقتصادی باشد. اگرچه مطابق آمار وضعیت اقتصادی
ایران در حوزه تولید و خدمات و به طور کلی ایجاد
ارزش افزوده نسبتا مناسب است اما آنچه در این
میان قابل تامل است نقش بانک‌ها در خلق پول،
داشت.

ادامه در صفحه ۱۲